

opusdei.org

Petrova nova snaga

Novi članak serijala „Kao u filmu“. Nakon uskrsnuća, u razgovoru s uskrsnulim Isusom pokraj jezera, Petar otkriva ključ svoje vlastite veličine.

24.07.2020.

Svi vjerojatno imamo listu najdražih filmova, onih koji su nas posebno obilježili. Razlozi za to mogu biti prilično različiti: zanimljiva priča, izazivanje jakih osjećaja, lik s kojim se možemo lako identificirati... Ponekad to može biti zato što ga povezujemo s nekim važnim

dogadjajem u vlastitom životu, s nekom posebnom prilikom.

Ista je stvar i s Evanđeljem. Pojedina su nam poglavlja od osobite pomoći u određenom trenutku ili im se češće vraćamo jer nam pomažu u molitvi. Nešto slično dogodilo se apostolima. Svaki bi se sjetio prilike kada je razgovarao s Isusom i o kojoj su češće razmatrali. „Za sve nas je dobro moliti za milost da sačuvamo uspomenu o svemu što je Gospodin napravio u mom životu.“ (1) Ako sebe stavimo u Petrove cipele, lako je zamisliti s kolikom se radosti on prisjećao razgovora s Gospodinom nakon uskrsnuća (usp. Iv 21).

Šetnja uz obalu

Apostoli su cijelu noć proveli u pecanju, ali bez uspjeha. Nije to prvi put da im se to dogodilo. Prije tri godine, kada ih je Isus prvi puta pozvao, također su cijelu noć ribarili uzalud.

Pri povratku natrag na obalu, najednom ugledaše nekoga kako stoji na obali jezera. Zagonetni lik izda im zapovijed: „Bacite mreže na desnu stranu.“ Poslušajte i mreže im se brzo napuniše ribama. Prije tri godine, na početku svojeg javnog života, Isus im je rekao da bace mreže za lov iako su cijelu noć uzalud pokušavali loviti, i tada su ulovili veliku količinu rube. Sada im se vraća sjećanje na taj dan i shvaćaju da je Gospodin taj koji im se obraća. Prvi je sveshvatio Ivan, najmlađi.

Petar skače u vodu. Nestrpljenje ga je nadvladalo i želi čim prije doći do učitelja. Kada su drugi apostoli došli do obale „vidješe pristavljenu vatru i ribu i kruh.“ Isus im kaže da donesu netom ulovljenu ribu i poziva ih da sjednu s njim. Nakon što su jeli, možemo zamisliti Isusa kako poziva Petra na šetnju uz obalu. Samo njih dvojica. Trenutak Gospodinove

blizine koju Petar nikada neće zaboraviti.

Isus je u početku vjerojatno šutio. Šetaju polako. Petar zna da je uz Uskrsnulog Krista. Ali što mu može reći? Još su mu uvijek svježja sjećanja na tri poricanja: „Ne poznajem ovoga čovjeka, ne znam o čemu govorite...“ Naš Gospodin preuzima inicijativu. On pita Petra: „Šimune Ivanov, ljubiš li me više nego ovi?“ sjećanje na njegov grijeh, na napuštanje Isusa, cijelog ga preplavljuje. Grijeh je iskustvo kojeg svi imamo tako da nam je lako postaviti se u ovu situaciju, čuti kako nas Gospodin pita isto pitanje. Petrov je odgovor poprilično jednostavan, uzimajući u obzir način na koji se ponašao prije muke: „Da, Gospodine, ti znaš da te volim.“ I iznenađuje ga kada čuje kako mu Gospodin govori s povjerenjem koje Petar nije očekivao: „Pasi jaganjce moje.“

Promjena u Petru

Nastavljaju hodati. Jedino što prekida tišinu jest zvuk njihovih koraka i valovi koji udaraju u obalu. Nakon kratke pauze, Isus je opet taj koji prvi progovara: „Šimune Ivanov, ljubiš li me?“ to je drugi put da Isus postavlja isto pitanje. Možda Petar misli da mu prvi odgovor nije zvučao uvjerljivo pa odgovara snažnije: „Da, Gospodine; ti znaš da te volim.“ Isus odgovara na isti način, opet mu pokazujući povjerenje: „Pasi ovce moje.“

Nastavljaju duž jezera. Kada mu Isus po treći put postavlja isto pitanje, Petar je tužan. Možda se prisjeća drugog razgovora kojeg je vodio s Gospodinom prije Muke. Evanđelje svetog Marka kaže nam da je Isus svojim učenicima na putu u Maslinski vrt rekao kako će ga svi napustiti. „Svi ćete se sablazniti. Ta pisano je: Udarit ću pastira i ovce će

se razbjeći.“ Petar prvi odgovara: „Ako se i svi sablazne, ja neću!“ Ali Gospodin govori Petru da je i on u sve uključen „Zaista, kažem ti, baš ti, danas, ove noći, prije nego se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti.“ Ali Petar tvrdoglavo inzistira: „Bude li trebalo i umrijeti s tobom – ne, neću te zatajiti.“ (usp. *Mk 14:26-31*). Sigurno je bio uvjeren u svoje riječi; nije to naivna izjava, ni neiskrena. Zapravo, samo nekoliko trenutaka kasnije izvući će svoj mač i nastojati obraniti Gospodina od rulje koja ga pokušava uhvatiti.

Međutim, bez obzira na sve, znamo što se dogodilo. Kada je Petar rekao „Neću te zatajiti“, stavio je više povjerenja u sebe nego u riječi Gospodina. Mislio je da je za vjernost dovoljna vlastita snaga i odlučnost. I sada, kada ga Gospodin po treći put pita voli li ga, njegov je odgovor baziran jedino na povjerenju u Isusa: „Gospodine, ti sve znaš! Tebi je

poznato da te volim.“ To je baš kao da je rekao: „Ako sam sada siguran da te volim, to nije zato što imam veliku sigurnost u vlastite sposobnosti, već jednostavno zato što znam da si ti potpora mojoj ljubavi, svega dobrog što imam. Otkrio sam da se trebam pouzdavati u tebe.“

Gospodinov odgovor ispunja ga radosti jer shvaća da Isus još uvijek ima povjerenja u onoga koji će postati Stijena Crkve: „Pasi ovce moje.“ Dobe Petrove namjerenisu više temeljene na njegovim sposobnostima ili talentima, već na kajanju. Zato je Petar sada snažniji, jer je svjesniji vlastitih slabosti. Velikom jasnoćom zna tko je i tko je Gospodin.

Petar nam ovdje daje vrlo važnu lekciju. Ponekad, dok je sve u redu, možemo misliti da je sve to zahvaljujući našim talentima. Ali kasnije, kada se sve okrene na loše,

kada pogriješimo, može nam se činiti da smo bezvrijedni i dopuštamo da nas preplavi tuga. Petar nas uči kako u Gospodinu pronaći snagu, kako dopustiti da nas se voli, da se ne oslanjamo na sebe nego na Isusa. I tada ćemo mu moći reći da ga volimo: jer On to zna.

Jer On to želi

Osnivač Opusa Dei običavao je definirati poniznost kao „vrlinu koja nam pomaže prepoznati u isto vrijeme i svoje slabosti i svoju veličinu.“ (2) Ovo se može činiti paradoksalnim jer ponekad mislimo da poniznost znači shvatiti što smo krivo činili i ne davati važnost vlastitim kvalitetama. Ali sveti Josemaria inzistira da spoznaja naših mana i naših vrlina treba ići ruku pod ruku. Jer Bog nas uvijek voli.

Ne plaši se, ne obeshrabruj se otkrićem svojih pogrešaka...i to kakvih pogrešaka!

Bori se kako bi ih uništio. I, dok se boriš, uvjeri se kako je dobro kušati sve

ove slabosti, jer bi inače postao ohol: a oholost udaljava od Boga.“ (3)

Poniznost znači spoznati i prihvatiti istinu o sebi, u svjetlu Božje ljubavi. Bog nas voli ne zbog dobrih stvari koje možemo učiniti, već jednostavno zbog toga što jesmo. Voli nas jer On to želi.

Od tograzgovora pokraj jezera, Petar uči prihvatiti ljubav koju mu Isus besplatno nudi. Ne treba činiti velike stvari kako bi zadobio tu ljubav ili kako bi je zaslužio; jednostavno treba pustiti da bude voljen. Otada će se Petrov život promijeniti. Na uspjehe i padove uvijek će gledati kroz svjetlo Božje ljubavi. Petar će istinski biti Stijena na kojoj će se izgraditi Crkva. I baš kao u dobrom filmu, neće se umoriti prisjećati vremena i scene u

kojoj je otkrio ključ svoje veličine: da ga Bog voli zato što On tako želi.

(1) Papa Franjo, *Propovijed*, 7. ožujka 2019.

(2) *Prijatelji Božji*, br. 94.

(3) *Kovačnica*, br. 181.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/petrova-nova-snaga/](https://opusdei.org/hr-hr/article/petrova-nova-snaga/)
(26.03.2025.)